

**UCHWAŁA NR.....
RADY GMINY JEMIELNO**

z dnia

.....

**w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii
Gminy Jemielno
na 2020r.**

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz art.10 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t. Dz. U. z 2019 , poz. 852)

**Rada Gminy Jemielno
uchwala co następuje:**

§ 1

Uchwala się Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii dla gminy Jemielno na rok 2020 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2020r.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii realizacja działań związanych z przeciwdziałaniem narkomanii należy do zadań własnych gminy. Realizacja tych działań prowadzona jest w postaci gminnego programu przeciwdziałania narkomanii, który uchwalany jest przez radę gminy.

Finansowanie realizacji zadań w/w programu odbywa się zgodnie z art. 182 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który stanowi, że dochody gminy pochodzące z opłat za wydanie i korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznacza się m.in. na realizację gminnego programu przeciwdziałania narkomanii.

W świetle powyższego podjęcie proponowanej uchwały jest uzasadnione.

PROJEKT

nr .....

Jemielno

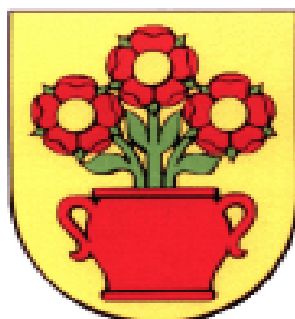
dnia .....

Załącznik nr 1 do
Uchwały

Rady Gminy

z

**GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII
GMINY JEMIELNO
NA ROK 2020**

Jemielno 2020

I. WSTĘP

Narkomania to stałe lub okresowe używanie w celach innych niż medyczne środków odurzających lub substancji psychotropowych albo środków zastępczych, w wyniku czego może powstać lub powstało uzależnienie. Narkomania jest zwykle wynikiem wielorakiego zażywania środka uzależniającego.

Szczególnie niepokojące jest zjawisko wzrostu zagrożenia narkomanią wśród młodzieży, a także obniżanie się granicy wieku osób mających kontakt ze środkami uzależniającymi. Wśród młodzieży panuje błędny pogląd, że krótkotrwałe i incydentalne zażywanie narkotyków nie jest szkodliwe dla zdrowia i nie prowadzi do uzależnienia.

Objawy narkomanii mogą uwidaczniać się na tle psychicznym, ale i fizycznym, i są zależne od fazy uzależnienia. W fazie eksperymentowania do głównych **objawów** należą zmiany w wyglądzie i zachowaniu: przekrwione białka oczu i rozszerzone źrenice, nadpobudliwość przeplatana sennością i apatią, specyficzny zapach jamy ustnej i chroniczny katar. W kolejnej fazie wyżej wymienione **objawy** ulegają pogłębieniu, dodatkowo uzależniony zamyka się w sobie, staje się agresywny. W ostatniej zaś fazie pojawiają się tak zwane **paranoje narkotyczne** – uzależniony traci pewność siebie i poczucie własnej wartości, kłamie, często dochodzi do nagłych wybuchów agresji, które mogą prowadzić do kłopotów z prawem.

Od kilku lat coraz głośniejsze mówi się także o wyjątkowo niebezpiecznej odmianie narkotyków – dopalaczach, które oprócz zdrowia fizycznego, rujną przede wszystkim psychikę człowieka.

Składniki w nich zawarte mają za zadanie wywoływać w organizmie określone stany odurzenia, pobudzenia lub halucynacje. Pierwsze objawy zatrucia dopalaczami to przede wszystkim: bóle głowy, bóle w klatce piersiowej, zaburzenia rytmu serca, bezsenność, problemy z koncentracją, stany lękowe, nudności, wymioty, oczopląs, omamy wzrokowe i słuchowe, depresja. Te z kolei są przyczyną zawałów serca, udarów mózgu, niewydolności nerek i wątroby, śpiączek, a także stanów agresji prowokujących próby samobójcze czy zabójstwa. Uzależnienie od dopalaczy w krótkim czasie może doprowadzić do degradacji społecznej, spowodowanej konfliktami z bliskimi, popadaniem w długi, utratą pracy itp. Ponieważ są to substancje wciąż badane – terapia, w tym leczenie detoksykacyjne, są trudniejsze, a wpływ na organizm nieprzewidywalny.

Powszechnie znana jest skala trudności leczenia, rehabilitacji i readaptacji osób uzależnionych w przywracaniu ich do normalnego życia. Leczenie uzależnienia od narkotyków to trudny, żmudny i długi proces, w pełni zależny od zaangażowania uzależnionego, który chce wyjść z nałogu. Pierwszym etapem jest detoksykacja. Jej celem jest wydalenie z organizmu wszystkich środków psychoaktywnych. Następnie uzależniony odbywa terapię, najczęściej w ośrodku zamkniętym, pod czujnym okiem lekarzy i

psychoterapeutów. Popularna jest teza, że osobę uzależnioną należy całkowicie odciąć od środowiska, w którym przebywał do tej pory – tylko ten zabieg pozwoli choremu w pełni skończyć z nałogiem. Kolejnym etapem leczenia jest ponowna socjalizacja i wejście do społeczeństwa, ściśle związane z prowadzeniem normalnego życia bez **narkotyków**. Efektywność leczenia osób z grupy uzależnionych jest niska, natomiast ryzyko wystąpienia u nich szkód zdrowotnych bardzo wysokie. Ponadto narkomania niesie za sobą wiele negatywnych skutków, takich jak: ubóstwo, bezrobocie, przestępczość, prostytutka, przemoc, bezdomność, hazard, alkoholizm.

Narkomania to przewlekła choroba, która destrukcyjnie wpływa na normalne funkcjonowanie i życie nie tylko osoby uzależnionej od substancji psychoaktywnych, ale również jego najbliższych. Nowa, trudna sytuacja wymusza na członkach rodziny konieczność dostosowania się oraz wypracowania nowych zachowań i postaw. Przewlekłe napięcie, stres i nieprzewidywalność codziennych sytuacji nierzadko prowadzi do nieprawidłowego przystosowania się, wadliwej adaptacji do sytuacji problemowej.

II. RAMY PRAWNE

Podstawą prawną działań związanych z zapobieganiem narkomanii w Polsce jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (t.j.Dz.U. 2019 , poz. 852). Akt ten stanowi, iż zadania z zakresu przeciwdziałania narkomanii realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie. Zgodnie z art. 10 ust. 1 przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, i jest realizowane w postaci gminnych programów przeciwdziałania narkomanii, uchwalanych corocznie przez rady gmin. W szczególności zadania te obejmują:

1. Zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób zagrożonych uzależnieniem.
2. Udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej.
3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowo - rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo - wychowawczych i socjoterapeutycznych.
4. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.
5. Pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych, dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii jest podstawowym dokumentem określającym zakres i formę realizacji działań związanych z przeciwdziałaniem narkomanii na terenie gminy Jemielno. Program ma na celu tworzenie spójnego systemu działań naprawczych i profilaktyki zmierzającej do zapobiegania powstawaniu nowych problemów uzależnienia od narkotyków oraz zmniejszeniu tych, które aktualnie występują. Program określa lokalną strategię w zakresie profilaktyki uzależnień oraz minimalizacji szkód zdrowotnych i społecznych wynikających z używania narkotyków i innych środków psychoaktywnych.

„Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii na 2020 rok” określa lokalną strategię w zakresie profilaktyki uzależnień oraz minimalizacji szkód społecznych i indywidualnych wynikających z nadużywania narkotyków, jak również innych środków psychoaktywnych oraz stanowi on kontynuację wcześniej prowadzonych działań w obszarze przeciwdziałania uzależnieniom. Program pozostaje w ścisłej kooperacji z „Gminnym Programem Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na 2020 rok”.

III. REALIZATORZY, ŹRÓDŁA FINANSOWANIA I ADRESACI PROGRAMU

Zadania wynikające z niniejszego Programu będą realizowane przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych we współpracy z placówkami oświatowymi, Policją i innymi instytucjami lub organizacjami realizującymi zadania z zakresu przeciwdziałania narkomanii. Koordynację przedsięwzięć związanych z realizacją zadań zawartych w Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii prowadzi Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Jemielnie.

Źródłem pozyskiwania środków finansowych na realizację w/w programu są opłaty za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Adresatami programu są mieszkańcy gminy Rewal a w szczególności dzieci i młodzież zagrożona uzależnieniem od substancji psychoaktywnych oraz ich rodzice, opiekunowie, osoby współuzależnione, osoby uzależnione od substancji psychoaktywnych, przedstawiciele służb, instytucji, organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwiązywania problemów uzależnień.

IV. CELE PROGRAMU

1. Cel główny

Profilaktyka i ograniczenie używania substancji psychoaktywnych oraz związanych z tym problemów zdrowotnych i społecznych.

2. Cele szczegółowe:

1. Działania profilaktyczne, uświadamiające konsekwencje używania środków psychoaktywnych.
2. Ograniczenie używania substancji psychoaktywnych wśród dzieci i młodzieży.
3. Zmniejszenie zagrożenia współuzależnieniem.
4. Skoordinowanie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii.